

Widzieć to, co jest niewidzialne.

Dostrzegać to, co jest niedostrzegalne.

Słyszeć to, co jest niesłyszalne.

Notować zdarzenia w głowie, które mogą mieć miejsce i które miały miejsce.

Widzę to, co może nadejść, swoją przyszłość.

Widzieć cząsteczki i cząstki różnych rzeczy.

Mówię często do gwiazd, by to, co dobre, szybko nadeszło.

Kim ja jestem, że wiem to, co ma nadejść?

Różne emocje we mnie tkwią.

Jestem czasami jak burza i sztorm, innego zaś dnia jak ogień, ale zawsze wiem, czego chcę.

Oczywiście, nieraz zdarzało mi się w życiu pogubić, lecz zawsze się podnosiłam na nogi.

Upadając, płakałam i krzyczałam.

Siedząc na dużym kamieniu, sortując swoje myśli — złe myśli wyrzucając do kosza, dobre zaś zapisując.

To, co we mnie tkwi, to, co we mnie jest.

Emanuela Zaręba

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelkiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

Elimaga., dodano 06.08.2024 08:58

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.